

MANDARIN PRODUCTION A TOZ UVÁDÍ

FÉLIX LEFEBVRE A BENJAMIN VOISIN

LÉTO 85

FESTIVAL DE CANNES
OFFICIAL SELECTION
2020

FILM
FRANÇOISE
OZONA

VALERIA BRUNI TEDESCHI MELVIL POUPAUD ISABELLE NANTY PHILLIPPE VELGE LAURENT FERNANDEZ AURORÉ BROUIN BRUNO LOGHET YOHANN ZIMMER ANTOINE SIMONY

FOUR LE VNI YI DANCE CH MY GRAVE ADANA CHAMBERRE SCÉNAR FRANÇOIS OZON PRODUCE ERIC ET NICOLAS KILMAYER KANARAWHIMAME ALAQUE HAJBA JB DUNCKEL SYTH I LAURE GARRETTE VY FRAVA BENOIT BARONIN COSTUME ANSALINE CHARRANE CASTING ELODIE DEMEY ZULU BRIGITTE TAILLANDER AS BEN ROIG JEN PAUL MEURER
VEDOUČI PRODUCE AIDE CATHÉLIN KOPRODUCE MANDARIN PRODUCTION FOZ FRANCE 2 CINEMA PLAYTIME SCOPE PICTURES S PROŠE M CANAL + OCS FRANCE TELEVISIONS HTEB VESPOU PRAČI LA BANQUE POSTALE IMAGE 19 COFINAGE 31 PALATINE ÉTOILE 17 INDEFILMS 8 50 IMAGE 2018 6 PODPOROU DU CENTRE NATIONAL DU CINEMA
ET DE L'IMAGE ANIMÉE, DE LA RÉGION NORMANDIE ET DE LA SACEM DISTRIBUTEUR AEROFILMS MEZINÁROČNĚ PRAVA PLAYTIME

FOZ +cinéma SCOPE PLAYTIME CANAL OCS france.tv rtbf NORMANDIE INDEFILMS COFINAGE 31 INDEFILMS 80 IMAGE 2018 alphama
MILANÉ MEDIAMANI PARTNER Radiožurnál MEDIÁLNÍ PARTNER TOTALFILM A2 FULLMOON RESPEKT 2000 NP ELLE cinema 6 PODPOROU Creative Europe MEDIA Programme of the European Union

PRESSKIT LÉTO 85 | ÉTÉ 85

Drama, Francie, 2020
100 min

Režie a scénář: François Ozon

Kamera: Hichame Alaouie

Střih: Laure Gardette

Hrají: Félix Lefebvre, Benjamin Voisin, Philippine Velge, Valeria Bruni Tedeschi, Melvil Poupaud, Isabelle Nanty, Laurent Fernandez, Aurore Broutin, Bruno Lochet, Yoann Zimmer, Samuel Brafman-Moutier
a další...

Premiéra: 1. října 2020

Distribuce ČR: Aerofilms

Trailer: <https://youtu.be/7teY4Jjrnyk>

Více informací o filmu: <https://www.aerofilms.cz/leto-85/>

PRESS KONTAKT:

Aerofilms | Kateřina Dvořáková | katka@aerofilms.cz | +420 776 130 072

Fotografie v tiskové kvalitě a další materiály ke stažení najdete na úložném systému aero.capsa.cz (přístupové údaje na vyžádání).

SYNOPSIS

Francouzské pobřeží v Normandii, léto roku 1985. Z rádií a kazet znějí The Cure, Bananarama a Rod Stewart. Šestnáctiletý Alexis potkává staršího, charismatického a tajemného Davida. Začíná přátelství plné plaveb na moři, výletů na motorce, nocí beze spánku, svobody a poznávání dospělého světa. Zážitky rychle nabývají na intenzitě, než se vše osudově zvrtně a Alexis se stává hlavním podezřelým v policejním vyšetřování... Režisér François Ozon (*8 žen*) se vrací ke kořenům mistrovsky odvyprávěným příběhem, který dokonale zprostředkovává atmosféru poloviny osmdesátých let.

PROČ TENTO FILM

„Kolem nových filmů Françoise Ozona jsme v minulosti často tak nějak kroužili a váhali. Jako by se nám zdálo, že ne každé téma a každý kus tomuto plodnému režisérovi sedne. Tentokrát jsme ale neváhali. Kriminální zápletka, emotivní vztahové komplikace a retro atmosféra 80. let, to je velmi slibný mix, který v Ozonově podání fantasticky funguje. Film Léto 85 se prosadil do oficiálního výběru neuskutečněného festivalu v Cannes a my jej teď vpouštíme do českých kin. Takže pročísněte patky, vyhrabejte na půdě plísňáky, nasadte walkmany a vyražte v bílých kečkách zavzpomínat na léto, kdy emoce litaly nahoru dolů.“

Ivo Andrlé, Aerofilms

ROZHOVOR S FRANÇOISEM OZONEM

Léto 85 byl původně román Aidana Chamberse *Dance on my Grave*.

Četl jsem ho v roce 1985 a naprosto mě nadchnul. Hluboce mě oslovil. Je to hravá a nápaditá kniha. Jsou v ní kresby, výstřižky z novin, mění se v ní vypravěčské úhly pohledu... Tak moc mě bavila, že když jsem začal režírovat krátké filmy, říkal jsem si: Jestli někdy natočím celovečerní film, jako první udělám adaptaci tohoto románu.

A o třicet pět let později...

Až doteď mě nenapadlo ten film natočit. Protože upřímně řečeno, ze všeho nejradši jsem si ho chtěl užít jako divák! Byl jsem přesvědčený, že ho natočí někdo jiný – nějaký americký tvůrce. Ale k mému překvapení k tomu nikdy nedošlo. Když jsem dokončil snímek *Chvála Bohu*, znovu jsem si ze zvědavosti knihu přečetl a byl jsem v šoku, když jsem si uvědomil, že už jsem řadu z jejích témat vlastně natočil: crossdressing v krátkém filmu *Letní šaty* nebo v *Nové přítelkyni*, scénu z márnice v *Pod pískem*, vztah s profesorem v *U nich doma*, hřbitov ve filmu *Frantz*... Tato kniha živila mou představivost, aniž bych si tu souvislost vůbec uvědomoval.

Úplně jsem zapomněl, jak moc román připomíná knihu s výstřižky na památku, což mi samo o sobě připadalo dost filmové. Vzpomněl jsem si také, že když jsem v osmnácti s kamarádem psal první verzi scénáře, zaměřil jsem se jen na milostný příběh a vynechal všechno, co mi v té době přišlo druhotné, například postavy sociální pracovnice, profesora, rodičů, téma judaismu a flashbacky. Nejspíš jsem si tehdy nedokázal se všemi těmi prvky poradit.

Filmy vznikají, když přijde jejich čas. A tento příběh potřeboval, abych vyspěl a věděl, jak ho vyprávět. Nakonec jsem zůstal věrný narativní struktuře románu. Přizpůsobil jsem jeho kulisy francouzskému prostředí a převedl jsem ho do období, kdy jsem knižní předlohu četl poprvé. Film zahrnuje jak obsah knihy, tak moje vzpomínky na její první čtení.

Léto 85 je především milostný příběh a teprve pak příběh o lásce mezi dvěma muži.

Držel jsem se románu a ten homosexualitu nijak neproblematizuje, vůbec to v něm není téma, což je krásné a na tu dobu velmi moderní. Alex a David se milují a skutečnost, že jsou to dva kluci, není pro pointu nijak důležitá. Přesně proto bych v době svého dospívání takový film sám rád viděl. Vyobrazení homosexuálů ve filmech z osmdesátých let bylo velmi temné a bolestivé, dokonce ještě před hromadným výskytem AIDS.

Při natáčení snímku pro mě bylo důležité držet se postupů typických pro filmy pro mladé. Natočil jsem tento romantický příběh chlapců naprosto klasickým způsobem, bez ironie, jako univerzální milostný příběh.

Léto 85 mohlo být ságou pro teenagery, ale vy jste původní materiál přetvořil a využil při tom prvek napětí okolo toho, co se skutečně stalo...

V tom je právě velký rozdíl mezi filmem a knihou, v níž od samého začátku víme, co Alex udělal a proč. Nad filmem ta záhada celou dobu visí a objevují se v něm falešná vodítka, aby si diváci mohli představovat různé možnosti. Stejný postup jsem použil při adaptaci-remaku *Broken Lullaby* (aka Muž, kterého jsem zabil) Ernsta Lubitsche *Frantz*.

Ztvárnění daného časového období je velmi realistické, až to občas působí, jako bychom sledovali film natočený v osmdesátých letech.

Kulisy jsou realistické, ale pokud jde o kostýmy, osmdesátky jsme trochu zidealizovali. S Pascaline Chavanne jsme se hodně inspirovali americkými filmy z té doby a právě jejich styl jsem chtěl napodobit. Při natáčení filmu jsem myslel na to, jaký jsem býval filmový divák a jaký film bych tehdy chtěl v kině vidět.

A vaše volba točit na filmový pás?

Dnes jsme zvyklí na digitální kinematografii, ale když děláte dobový snímek, natáčení na filmový pás je naprostá nutnost! Tohle rozhodnutí jsem udělal už u snímku *Frantz*. Byl jsem nadšený, že se vracím k Super 16, formátu, který jsem používal na své první krátké filmy. Líbí se mi ta zrnitost, která je pro tenhle druh filmu typická. Pleť při záběrech z blízka vypadá krásně a smyslně. Takovou jemnost v barvě na digitálu, který má tendence všechno tak trochu slít, nikdy nedosáhnete.

Jak jste postupoval při obsazování páru Alexe a Davida, kteří jsou fyzicky naprosto odlišní?

S výběrem herců jsem začal dost brzy, ještě, než jsem dopsal scénář. Řekl jsem si, že jestli nenajdu ty správné herce, vůbec ten film nebudu dělat.

Velmi rychle jsem narazil na Félix LeFebvra. Když jsem ho viděl na konkurzu, tu jeho kulatou tvář, dětský úsměv a energii, okamžitě jsem věděl, že to je Alex. Má v očích melancholický pohled, kterým připomíná Rivera Phoenixe, což se k té době i postavě perfektně hodí. Félix je rychlý, bystrý herec, a to bylo pro roli zásadní. Musíme věřit v Alexovu inteligenci a jeho schopnost stát se spisovatelem. Pak jsem ovšem musel najít Davida. Kontrast mezi ním a Alexem byl důležitý. Chtěl jsem, aby byl David ve vztahu k Alexovi po fyzické stránce dominantní, aby působil bezstarostně a aby z něj sálala přirozená spokojenost se sebou samým. David je tak trochu divoké zvíře, kdežto Alex je jehňátko, jehož vystupování, ať už se prochází nebo plaví na člunu, je rozpačité. Benjamin Voisin se ucházel o roli Alexe, ale když jsem ho uviděl hrát, napadlo mě, že by mohl ztvárnit Davida. I když jsem si původně představoval někoho fyzicky dominantnějšího a robustnějšího. Jenže když se na Davida podíváme Alexovými očima, přesně takového ho uvidíme.

Mezi Benjaminem a Félixem to skutečně jiskřilo od první kamerové zkoušky, a to bylo zásadní. Byli na stejné vlně – dvě spřízněné duše. Potom jsme absolvovali několik čtených zkoušek a nazkoušeli pár scén. A měsíc před natáčením spolu odjeli na týden plachtit do Le Tréportu.

Bazén, Anděl, V domě... není to poprvé, co se věnujete postavě autora.

Zajímá mě ztvárnění uměleckého posláním. Co pohání postavu, aby v rámci tvůrčího procesu prošla vlastní transcendencí, a čím živí své vnitřní já. Na Alexově situaci se mi líbí, že psaní objeví skoro náhodou: nedokáže mluvit o tom, co se mu stalo, a tak mu řeknou, aby to napsal a soudce tím mohl lépe pochopit, co udělal a proč. „Občas je snazší to, co nedokážeme vyjádřit nahlas, napsat,“ řekne mu jeho profesor. Obzvláště v tomto věku. A protože má na psaní talent, nakonec mu to prospěje. Stane se spisovatelem a to ho zachrání hned dvakrát: před soudcem a tím, že najde své posláním. Alex má v sobě vnitřní odolnost, díky níž dokáže přetransformovat utrpení, kterým si prošel, a posunout se dál.

„Jediné, na čem záleží, je tak nějak dokázat utéct vlastní minulosti,“ říká Alexův hlas na samém konci filmu.

Je to poslední věta v knize Aidana Chamberse. Je krásná a záhadná. Naprosto se s ní ztotožňuji.

ROZHOVOR S FÉLIXEM LEFEBVREM

Jak probíhalo vaše první setkání s Françoisem Ozonem?

Nejdřív jsem byl na konkurzu s jeho vedoucí castingu a pak mi další den zavolali, abych se sešel s Françoisem. Vysvětlil mi trochu víc zápletku, kterou jsem vůbec neznal kromě dvou scén, které jsem dostal ke konkurzu. Ani jsem netušil, že je Alex hlavní postava!

François se mě zeptal, jestli bych dokázal hrát hlavní roli. A jestli mi ve filmech nevadí postavy homosexuálů. Možná kdyby to bylo před rokem přede dvěma, když jsem byl ještě na střední, asi bych to řešil. Ale dospěl jsem a hlavně jsem si dávno slíbil, že nikdy nedovolím, aby mi strach zabránil pustit se do něčeho, co jsem chtěl dělat.

Co jste říkal na scénář, když jste ho četl?

Viděl jsem velmi krásný, dobře napsaný příběh: rozpaky z poprvé, objevování, první láska, dospívání v muže, otevírání se... Alexova cesta se odvíjí během léta, v němž zažije spoustu důležitých okamžiků, krásných i tragických a které mu dají sílu a umožní mu dospět. François mě pak požádal, abych si přečetl knihu Aidana Chamberse, z níž scénář vychází. Z knihy jsem získal přesné informace o Alexovi, ale svou postavu jsem stavěl především na scénáři.

Jak probíhalo vaše první setkání s Benjaminem Voisinem?

Když jsem se poprvé viděl s Benjaminem, napadlo mě: Vůbec nevypadá jako David! Navíc jsme si tak podobní, že bychom mohli být bratři. Ale později jsem si říkal, že to byla hloupost, protože od samého začátku mě hraní s ním vážně bavilo. Je zvláštní poslouchat partnera na place, s kterým máte od první chvíle takovou chemii. Taková souhra je velmi uklidňující – hned máte do hraní větší chuť. Benjamin je výborný partner, takže jsem byl nadšený, že François viděl víc než naši fyzickou konstituci a vybral právě jeho.

Jak jste přistoupil ke své postavě?

Jako jednu z prvních věcí jsem si přečetl *Kdo chytá v žitě*, protože François ve vyjádření režiséra uvedl, že při psaní postavy Alexe myslel na Holdena Caulfielda, podmanivou hlavní postavu románu J. D. Salinger. Takže jsem si to přečetl a teď je to jedna z mých nejoblíbenějších knih!

François mi také doporučil podívat se na filmy, které odrážejí atmosféru osmdesátých let, i na filmy, na které by se koukal Alex: dokumenty o smrti nebo třeba francouzský film z osmdesátek *La Boum* (*Večírek*), *Pomádu*, *Stůj při mně* – filmy, které byly tehdy populární. Docela mě inspirovali neohrabaní teenageři objevující svou sexualitu a lásku ve snímku *Léto roku 1942*. A pak jsem chtěl vidět filmy, co popisují lásku mezi muži, jako *Mé soukromé Idaho*, *Dej mi své jméno...*

Pak jsem ještě poslouchal pop z osmdesátek, který jsem do té doby neznal. Pobavilo mě, že moje máma všechny ty písničky znala. Úplně ji to vrátilo do dob jejího mládí!

Jak byste popsal režírování François Ozona?

Françoisův styl režie je velmi precizní, i přesto je otevřený návrhům od herců a nechává jim velký prostor pro vyjádření a tvořivost. Buduje vztah, který je nejen profesionální, ale i přátelský a postavený na důvěře. Neměl jsem nejmenší problém mu říkat svůj názor. A totéž platilo i pro něj, aniž by si to kdokoli z nás bral špatně.

François je efektivní a konkrétní. To je pro herce skvělé. Nesedíte a nerozmýšlíte, jestli něco můžete udělat, prostě to uděláte. Pracuje rychle, přesto je snadné s ním držet krok, obzvlášť když tam jste každý den.

ROZHOVOR S BENJAMINEM VOISINEM

Jak probíhalo vaše první setkání s Françoisem Ozonem?

Přišel jsem na konkurz na roli Alexe. Pár měsíců před tím jsem dospěl k názoru, že už nechci dostávat všechny ty role křehkých, plachých, přecitlivělých postav, které mi vždycky nabízeli. Tohle nastavení se nejspíš odrazilo v tom, jak jsem si na konkurzu počínal, protože mě druhý den požádali, abych přišel znovu, tentokrát na roli Davida! A další den jsem se setkal s Françoisem. Bavili jsme se o tom, kdo jsem já, kdo je on a co se mi líbí. Bylo to velmi přátelské setkání. Mluvili jsme o filmech a o práci. Setkání probíhalo tak dobře, že když jsem odcházel, říkal jsem si: Mohli by z nás být kamarádi, ale budeme spolu dělat na filmu? Netuším!

David je záhadný mladý muž, je zároveň přitažlivý a přitom zneklidňující.

Ještě týden poté, co jsem roli dostal, mi to celé přišlo trochu vágní – těžko se mi ta postava chápala. S Françoisem jsme o ní dlouze diskutovali a utkvělo mi, jak Davida přirovnával ke škorpcionovi, pomalému, zvláštnímu a fascinujícímu tvorovi, který vás na první pohled přitahuje, ale když se podíváte jen trochu lépe, spatříte jeho jedovatý ocas, s nímž je připravený kdykoli zaútočit.

Mým cílem tedy bylo stát se takovým škorpcionem. Diváci vidí Davida ve zcela obyčejných situacích, ale já jsem do nich chtěl od jeho prvního úsměvu vnést prvek nebezpečí, aby lidé cítili, že je v něm cosi destruktivního a že bude Alex trpět.

Intenzivně jsem se fyzicky připravoval, abych se stal Davidem. Musel jsem zůstat štíhlý, ale zároveň zesílit, aby vznikl fyzický kontrast mezi mnou a Alexem a aby ze mě vyzařovalo přirozené sebevědomí.

Četl jste knihu Aidana Chamberse, podle níž je *Léto 85* natočené?

Kniha mě bavila, ale neobjevil jsem v ní o moc víc, než už bylo ve scénáři. Místo toho jsem hledal inspiraci v jiných knihách, především v Rimbaudově *Sezóně v pekle*.

Také jsem se díval na rozhovory s Patrickem Dewaerem, hlavně na ten poslední, který dal dva dny před svou smrtí. Je na něm cosi strašidelného, to, jak se pohyboval... Inspirovalo mě to v posledních Davidových scénách. Právě tou blízkostí smrti jsem se nechal celou dobu vést.

Doporučil vám François Ozon, abyste se podíval na nějaké konkrétní filmy?

Řekl mi, abych se podíval na *Stůj při mně* a *Mé osobní Idaho*. Sám od sebe jsem se ještě podíval na *Rizika mládí* Cédrica Klapische. Tomasi, hlavní postava v tomhle filmu, je dost jiný než David, ale mysterióznost a kouzlo osobnosti měli společné. Říkal jsem si, že David byl tak trochu jako Tomasi, kdyby zažil lásku, idylu, vášeň, i kdyby to i tak dopadlo, jak to dopadlo.

Jak probíhalo filmové natáčení?

François na mě zapůsobil tím, jak umí být zcela v přítomném okamžiku. V běžném životě je samý vtip, ale jakmile je za kamerou, vyplyne na povrch jeho delikátnější a citlivější já. François na place všechno řídí, ale také slyší všechno, co se kolem děje, a zváží cokoli, co by mohlo jeho nápad pozdvihnout výš. Je to skvělý pocit mít tam někoho, kdo dokáže skloubit velmi direktivní styl se schopností naslouchat! Neměl jsem nejmenší problém mu cokoli navrhnout, neměl jsem ani stín obav.

Tento milostný příběh se odehrává mezi dvěma muži, ale je to především univerzální milostná romance.

Léto 85 překračuje žánry. François se nesnaží k něčemu vyjádřit. Dva lidé se setkají, tráví spolu čas, milují se a je jedno, jestli to jsou dva kluci, dvě holky nebo kluk a holka. Důležité je, že se François dokázal s kamerou dostat do soukromí jejich vztahu krásným a univerzálním způsobem.

ZE ZAHRANIČNÍCH OHLASŮ

„Osudový příběh plný skvělých hereckých výkonů a mladistvé energie“ – [Screen Daily](#)

„Ozonův divoký, drzý a barevný návrat ke kořenům“ – [The Hollywood Reporter](#)

„Snad nikdo nechápe radost a agónii mladé lásky tak dobře, jako Ozon. Režisér v *Létu 85* prozkoumává svá oblíbená témata – sexualitu a smrtelnost – a činí tak s černočerným humorem“ – [The Wrap](#)

„Prosluněný, svůdný a zvláště odlehčený film i ve chvíli, kdy se děj stočí k temnějším tématům. *Léto 85* je filmovým ekvivalentem člověka, který se vrací do svého rodného domu a vidí ho skrz oči dospělého – zanesený vzpomínkami, ale také odproštěn od mladické krátkozrakosti, díky které nám kdysi každá nová emoce připadala jako věc života a smrti.“ – [Indiewire](#)